

“Bodegraven-Reeuwijk, onze gemeente, waar het grootste gevaar doorgaans uitgaat van een gladde stoeptegels of een overijverige buurtapp. Maar soms slaat de rust om in iets dat minder makkelijk wegsijpelt. Niet elke vlek krijg je uit het dorpsgeheugen gewassen, zeker niet als er landelijke camera’s op inzoomen. Want ja, zelfs tussen de kaas, kerken en koffiegroet op zondagochtend blijken de rafelranden niet op vakantie. En terwijl het journaal verder schuift naar grootstedelijke drama’s, blijft hier de echo hangen in de polder: hoe kon dit bij óns gebeuren? Bodegraven, netjes op papier – tot de randjes beginnen te kraken.”

Het is voor ons als inwoners van Bodegraven een paar keer schrikken geweest de afgelopen tijd. Want bij opvallende zaken die in het nieuws verschijnen wil je vooral niet als persoon of als gemeenschap bij onfrisse zaken betrokken raken. Een van de nadelen van zulke berichtgeving is dat ze nogal beklijven in die zin dat ze af en toe opgerakeld worden door een vervolgbericht of dat personen er op onverwachte momenten op terugkomen. En of je wilt of niet, dan onthoud je zo’n zaak ook veel beter.

Je komt er niet onderuit en ik ga het er toch ook maar even over hebben. Over drie zaken die alle drie met beschadiging van andere mensen te maken hebben. De laatste en dus nog redelijk actuele zaak betreft de vernedering van cliënten in de Stichting Siloah door medewerkers. Er is niet geheel duidelijk gemaakt wat en hoe de vorken in de steel steken. Maar dat het onbetamelijk en zeer ongewenst is geweest is wel zeker. De leiding laat dan perscommuniqués uitgaan waar je je vraagtekens wel bij kan zetten. Hoe kunnen speciaal opgeleide mensen in de zorg die zorg veronachtzamen? Of rammelt er iets in de opleiding? Er was een apart detail dat erg opviel. De inspectie was al tijden niet meer komen kijken en vragen en onderzoeken daar. Hoe kon dit dan? Maar de leiding dan die die medewerkers aanstuurt dan? De leiding beweerde ook nog dat zo’n beschamende zaak juist niet in hun op religieuze gronden stoelende uitgangspunten zou mogen voorkomen. Mag dat dan wel in andere vergelijkbare instellingen? Rare uitspraak derhalve. Een blamage voor deze stichting en ook voor het image van Bodegraven. Na een schorsing uitgesproken te hebben is het toch tot ontslag gekomen van het zestel. Ook al een beetje raar vanuit deze leiding.

Ook nog even kort over een andere man hier die eigen jonge familieleden heeft onteerd; het is dus bestaanbaar.

Dan hebben we de Woke-waanzin van Knevel en consorten nog in het geheugen zitten. Waarschijnlijk ontstaan door een giftige combinatie van drugsgebruik en waanideeën over een geheimzinnige macht in de wereld die dit op het geweten zou hebben. Waanzinnige beschuldigingen van hun aan het adres van artsen over misbruik en doden van kinderen

zorgden voor terechte aangiften en veroordelingen van het leidende drietal van deze groep. We herinneren ons nog wel dat er mensen waren die dit geloofden en met bloemen naar de plaatselijke begraafplaats togen. Dit nieuws vlamde af en toe op als er weer een van deze rare mensen in het buitenland was opgepakt.

Tot slot nog een erge zaak die gelukkig opgelost is, maar de oplossing kwam wel heel laat. Dankzij DNA-technieken die in Engeland tot grote hoogte zijn verbeterd heeft de politie een verkrachter kunnen oppakken die 35 jaar geleden een meisje in onze plaats heeft verkracht. Slachtoffer was toen 17 jaar en de dader is op 53-jarige leeftijd nu in 2025 opgepakt. Gaat u maar even wat rekenen.

Kortom. Overal gebeurt wel wat, maar dichtbij is minder OK in de ogen van velen. Maar het moet en mag niet voorkomen en we moeten ons achter de oren blijven krabben hoe dit alles toch meer voorkomen kan worden.

Dit delen:

[Share op Facebook \(Opent in een nieuw venster\)](#) Facebook

[Delen op X \(Opent in een nieuw venster\)](#) X